

LUJASTA VALLANKUMOUKSELLESTÄ VALLASTA

Me olemme lujan vallankumouksellisen vallan kannalla. Ja yrittäkööt pä kapitalistit ja heidän häntyrinsä vaikka kuinka huutaa meistä päinvastaista, heidän valheensa jää valheeksi.

Mutta ei saa vain antaa fraasin sumentaa järkeä eikä hämätä tietoisuutta. Kun puhutaan „vallankumouksesta”, „vallankumouksellisesta kansasta”, „vallankumouksellisesta demokratiasta” y.m.s., niin *yhdeksässä tapauksessa kymmenestä* se on valehtelua tai itsepetosta. Pitää kysyä, *minkä luokan* vallankumouksesta on puhe? *ketä vastaan* suunnatusta vallankumouksesta?

Tsarismiako vastaan? Tässä mielessä suurin osa niin tilanherroista kuin kapitalisteistakin on Venäjällä nykyään vallankumouksellista. Kun työ on tehty, niin silloin taantumuksellisetkin asettuvat vallankumouksen aikaansaannosten kannalle. Nykyään ei ole yleisempää, katalampaa ja vahingollisempaa joukkojen pettämistä kuin niiden pettäminen vallankumouksen ylistämisellä *tässä* mielessä.

Tilanherrojako vastaan? Tässä mielessä suurin osa talonpojista ja vieläpä suurin osa varakkaistakin talonpojista, s.o. varmaankin yhdeksän kymmenesosa Venäjän väestöstä yleensä, on vallankumouksellista. Osa kapitalisteistakin taitaa olla valmis muuttamaan vallankumoukselliseksi rakentaen laskelmansa seuraavaan seikkaan: tilanherroja ei nyt kuitenkaan voida pelastaa, meidän on parasta asettua vallankumouksen kannalle saadaksemme puolustetuksi pääoman koskemattomuuden.

Kapitalistejako vastaan? Juuri se on peruskysymys. Juuri siinä onkin asian olemus, sillä ilman kapitalisteja

vastaan suunnattua vallankumousta koko lörpöttely „rauhasta ilman aluevaltauksia” ja sodan pikaisesta lopettamisesta sellaisen rauhan avulla on joko naiivia ja typerää tahi tylsöpäisyyttä ja petosta. Ellei olisi sotaa, niin Venäjä olisi voinut elää vuosia, vieläpä vuosikymmeniäkin ilman kapitalisteja vastaan suunnattua vallankumousta. Sodan oloissa se on objektiivisesti mahdotonta: joko tuho taikka vallankumous kapitalisteja vastaan. Siitä on kysymys. Näin on elämä sen asettanut.

Venäjän kansan enemmistö, nimittäin proletaarit ja puoliproletaarit, s.o. työläiset ja talonpoikaisköyhälistö, ovat luonnostaan, vaistomaisesti, sisäisestä kutsumuksesta myötämielisiä kapitalisteja vastaan suunnatulle vallankumoukselle. Mutta selvää käsitystä ei vielä ole ja sen vuoksi ei ole päättäväsyyttäkään. Näiden kehittäminen on perustehtävämme.

Pikkuporvariston johtajat — sivistyneistö, varakas talonpoikaisto, nykyiset narodnikkien (muun muassa eserrien) ja menshevikkien puolueet — *eivät kannata* tällä haavaa kapitalisteja vastaan suunnattua vallankumousta ja osa heistä on jopa kansalle mitä vaarallisimpia vallankumouksen vastustajiakin. Kokoomusministeristö on sellainen „koe”, joka auttaa koko kansaa *vapautumaan* erittäin nopeasti kapitalistien kanssa sopuilemisen pikkuporvarillisista illuusioista.

Johtopäätös on selvä: puoliproletaarien tukeman proletariaatin valta on ainoa, joka pystyy luomaan maassa todella lujan ja todella vallankumouksellisen vallan. Se tulee olemaan todella luja valta, sillä sen puolella tulee olemaan kansan varma ja tietoinen enemmistö. Se tulee olemaan luja valta, sillä sen perustana ei ole kapitalistien ja pienisäntien, miljonäärien ja pikkuporvariston, Konovalovien—Shingarjovien ja Tshernovien—Tseretelien välinen „sopimus”, joka olosuhteiden pakosta on hatara.

Vain se tulee olemaan todella vallankumouksellinen valta, sillä vain se voi näyttää kansalle, että niiden mitä suurimpien kärsimysten aikana, joita kansalle aiheutetaan, valta uskaltaa käydä rohkeasti käsiksi pääoman liikevoittoihin. Se on oleva todella vallankumouksellista valtaa, sillä vain se synnyttää, kannustaa, kymmenkertaistaa joukkojen vallankumouksellista innostusta, kun joukot saavat nähdä, havaita, tuntea joka päivä ja joka tunti sen, että

valta luottaa kansaan eikä pelkää sitä, että se auttaa köyhiä parantamaan elämäänsä viipymättä, että se panee rikkaat kantamaan *tasavertaisesti* kansan raskasta kärsimysten taakkaa.

Me kannatamme lujaa vallankumouksellista valtaa.

Me kannatamme lujaa vallankumouksellista valtaa, joka on ainoa mahdollinen ja ainoa luotettava valta.

„Pravda“ № 50,
toukokuun 19 (6) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda“ lehdessä
tekstin mukaan